

Sygn. akt II C 723/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2015 roku

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Dubinowicz – Motyk

Protokolant: Kinga Kosicka

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie, Prezesowi Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie, Prezesowi Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku, Prezesowi Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, Prezesowi Sądu Okręgowego w Warszawie, Prezesowi Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie i Prezesowi Sądu Okręgowego w Gdańsku

o zapłatę kwoty 80 000zł

I oddała powództwo;

II zasądza od powoda J. J. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III nieuiszczone koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II C 723/12

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 25 czerwca 2012 roku J. J. wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie, Prezesa Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie, Prezesa Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku, Prezesa Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie, Prezesa Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie i Prezesa Sądu Okręgowego w Gdańsku kwoty 80 000zł tytułem zadośćuczynienia. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w enumeratywnie wymienionych sprawach rozpoznawanych przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie, Sądem Rejonowym dla Warszawy Woli w Warszawie, Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie i Sądem Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku występował ze skargami na przewlekłość postępowania, które to skargi zostały oddalone bądź odrzucone postanowieniami Sądu Okręgowego w Warszawie, Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie i Sądu Okręgowego w Gdańsku. W ocenie powoda decyzje o oddaleniu bądź odrzuceniu w/w skarg na przewlekłość postępowania były nieuzasadnione i uniemożliwiły powodowi dochodzenie jego praw przed sądem, co doprowadziło powoda do poczucia bycia dyskryminowanym i traktowanym lekceważąco, skutkującego pogorszeniem stanu zdrowia (nadciśnienie, bóle i zawroty głowy, bóle wątroby i żołądka, depresja i stany depresyjne), za co miarodajnym zadośćuczynieniem ma być kwota 80 000zł żądana w pozwie. (k.2-3)

Pozwany Skarb Państwa reprezentowany przez Prezesa Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie, Prezesa Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie, Prezesa Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku,

Prezesa Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie, Prezesa Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie i Prezesa Sądu Okręgowego w Gdańsku i zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa domagał się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa. Strona pozwana kwestionowała by nastąpiły jakiegokolwiek zaniechania funkcjonariuszy publicznych i by orzeczenia wydawane we wskazywanych przez powoda sprawach były bezprawne, a więc iż brak jest podstaw do uwzględnienia żądań powoda o przyznanie mu zadośćuczynienia. Pozwany podniósł ponadto zarzut przedawnienia roszczenia powoda, wskazując iż trzyletni termin przedawnienia przewidziany w, obowiązującym przed ostatnią nowelizacją, art. 442 kc i art. 442⁽¹⁾ kc upłynął przed wniesieniem pozwu oraz zarzut nadużycia prawa podmiotowego przez J. J., wskazując iż powód zainicjował ponad 500 postępowań sądowych przeciwko Skarbowi Państwa, a następnie wszczyła kolejne postępowania o stwierdzenie przewlekłości, o stwierdzenie niezgodności orzeczeń z prawem lub o naruszenie dóbr osobistych, których przedmiotem są owe wcześniejsze inicjowane przez niego postępowania sądowe. (k.71-78) W piśmie procesowym z dnia 11 marca 2015 roku powód dodatkowo wyjaśnił, iż domaga się kwoty 80 000zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w wyniku naruszenia jego dóbr osobistych i wywołanego tym pogorszenia stanu zdrowia. (k.501)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od 1 lutego 2000 roku J. J. odbywa karę pozbawienia wolności. zaświadczenie k.24

W oparciu o dokumentację medyczną J. J. lekarze Ambulatorium Aresztu Śledczego w W. rozpoznali u powoda istnienie następujących schorzeń, występujących już w chwili rozpoczęcia odbywania kary pozbawienia wolności: osobowość dysocjalną, nadciśnienie tętnicze, zez zbieżny oka prawego, wadę wzroku oka lewego, cerebrastenię, zaburzenia osobowości, przebyty odczyn depresyjny, nawracające bóle kręgosłupa i naczynioruchowe bóle głowy. W okresie od lipca do września 2010 roku J. J. był trzykrotnie konsultowany psychiatrycznie, rozpoznano u niego zaburzenia depresyjne i zalecono leki. kopia dokumentacji medycznej nadesłana przez Areszt Śledczy w W. k.119-264 W postępowaniach sądowych toczących się z powództwa J. J., biegli sądowi sporządzali opinię co do tego czy przewlekłość poszczególnych postępowań sądowych zainicjowanych przez powoda wpłynęła negatywnie na stan zdrowia powoda, a szczególnie czy wywołała u niego stan depresji, stwierdzając iż zależność taka nie miała miejsca, a objawy depresji występowały u powoda już przed 2003 rokiem. kopia opinii psychiatrycznej w sprawie I C 695/10 Sądu Okręgowego w Warszawie k.272-273, kopia opinii psychiatrycznej w sprawie I C 138/10 Sądu Okręgowego we Włocławku k.274-278, kopia opinii psychiatrycznej w sprawie I C 1291/11 Sądu Okręgowego w Toruniu k.279-282

J. J. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygnaturze I Co 4413/10 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie oraz o zwolnienie od kosztów i ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu w postępowaniu zainicjowanym w/w skargą. Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie odrzucił skargę J. J. jako niedopuszczalną oraz oddalił wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. kopia dokumentów z akt sprawy IV S 108/12 Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie k.470-476

J. J. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygnaturze I C 1131/08 Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku. Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił skargę jako nieuzasadnioną. kopia dokumentów z akt sprawy XVI S 217/12 Sądu Okręgowego w Gdańsku k.479-486

J. J. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygnaturze I C 727/08 Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie. Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił skargę, uznając iż nie spełnia ona wymagań formalnych. kopia dokumentów z akt sprawy V S 160/12 Sądu Okręgowego w Warszawie k.543- 545

J. J. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygnaturze I C 1741/10 Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie. Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie

odrzuć skargę, uznając iż nie spełnia ona wymagań formalnych. kopia dokumentów z akt sprawy V S 156/12 Sądu Okręgowego w Warszawie k.546- 548

J. J. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygnaturze I Co 1506/08 Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie oraz o zwolnienie go od kosztów sądowych w postępowaniu wywołanym skargą. Postanowieniem z dnia 28 lutego 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych w postaci opłaty od skargi na przewlekłość postępowania, zaś postanowieniem z dnia 12 maja 2012 roku odrzucił skargę jako nieopłaconą. kopia dokumentów z akt sprawy V S 22/12 Sądu Okręgowego w Warszawie k.549-555

J. J. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygnaturze I C 1399/11 Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie. Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił skargę, uznając iż nie spełnia ona wymagań formalnych. kopia dokumentów z akt sprawy V S 157/12 Sądu Okręgowego w Warszawie k.556-558

J. J. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygnaturze I C 1629/11 Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie. Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił skargę, uznając iż nie spełnia ona wymagań formalnych. kopia dokumentów z akt sprawy V S 160/12 Sądu Okręgowego w Warszawie k.559-561

J. J. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygnaturze VI C 489/10 Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie oraz o zwolnienie go od kosztów sądowych w postępowaniu wywołanym skargą. Postanowieniem z dnia 28 lutego 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił wniosek o zwolnienie J. J. od kosztów sądowych, zaś postanowieniem z dnia 12 maja 2012 roku odrzucił skargę jako nieopłaconą. kopia dokumentów z akt sprawy V S 26/12 Sądu Okręgowego w Warszawie k.562-567

J. J. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygnaturze I C 455/11 Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie oraz o zwolnienie go od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu w postępowaniu wywołanym tą skargą. Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił wnioski powoda o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu, a postanowieniem z dnia 11 czerwca 2012 roku odrzucił skargę jako nieopłaconą. kopia dokumentów z akt sprawy V S 83/12 Sądu Okręgowego w Warszawie k.568-573

J. J. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygnaturze I C 1273/11 Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie. Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił skargę, uznając iż nie spełnia ona wymagań formalnych. kopia dokumentów z akt sprawy V S 161/12 Sądu Okręgowego w Warszawie k.574-576

J. J. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygnaturze I C 91/10 Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie. Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił skargę, uznając iż nie spełnia ona wymagań formalnych. kopia dokumentów z akt sprawy V S 148/12 Sądu Okręgowego w Warszawie k.577-579

Przedstawiony powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane powyżej dowody z dokumentów. Przeprowadzenie pozostałych, wnioskowanych przez powoda dowodów, okazało się zaś niemożliwe bądź zbędne. Odnośnie wniosku o przesłuchanie powoda w charakterze strony - postanowieniem tut. Sądu z dnia 28 marca 2014 roku dopuszczono dowód z przesłuchania powoda na okoliczność ustalenia czy u powoda nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia, w jakim okresie, z jakich przyczyn i na czym polegał uszczerbek na zdrowiu doznany przez powoda, przy czym przeprowadzenie tego dowodu zlecono w drodze pomocy sądowej Sądowi Rejonowemu w Wejherowie (k.294), natomiast J. J. odmówił uczestniczenia w czynnościach sądowych (k.330), w związku z czym odstąpiono od jego przesłuchania. Przeprowadzenie zaś dowodu z opinii biegłego na okoliczność stanu zdrowia powoda nie

było celowe, skoro powód nie udowodnił podstawowej przesłanki uzasadniającej odpowiedzialność odszkodowawczą strony pozwanej.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

J. J. domagał się zasądzenia zadośćuczynienia za naruszenie jego dóbr osobistych poprzez uniemożliwienie mu dochodzenia praw przed sądem poprzez oddalenie bądź odrzucenie skarg na przewlekłość postępowania w sprawach o sygnaturach V S 22/12, V S 26/12, V S 83/12, V S 148/12, V S 156/12, V S 157/12, V S 158/12, V S 159/12, V S 160/12 i V S 161/12 Sądu Okręgowego w Warszawie, XVI S 217/12 Sądu Okręgowego w Gdańsku i IV S 108/12 Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie, co doprowadziło powoda do poczucia bycia dyskryminowanym i traktowanym lekceważąco, skutkującego pogorszeniem stanu zdrowia.

Sąd zauważa, iż możliwość domagania się zasądzenia zadośćuczynienia musi być przewidziana w przepisach, a kodeks cywilny ustanawia ją w razie doznania krzywdy wiążącej się z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia (art. 445§1 kc w zw. z art. 444§1 kc), doznania krzywdy wiążącej się z pozbawieniem wolności lub skłonienia do poddania się czynowi nierządному za pomocą podstępny, gwałtu lub nadużycia stosunku zależności (art. 445§2 kc), doznania krzywdy wiążącej się ze śmiercią najbliższego członka rodziny w następstwie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia (art. 446§4 kc) i doznania krzywdy w wyniku naruszenia dóbr osobistych (art. 448 kc). W rozpoznawanej sprawie powód powoływał się na krzywdę wiążącą się z naruszeniem jego dóbr osobistych w postaci prawa do poczucia bycia niedyskryminowanym i prawa do sądu, mającą skutkować pogorszeniem stanu zdrowia powoda i pogłębieniem rozstroju zdrowia. Sąd stoi na stanowisku, iż w toku postępowań sądowych w sprawach o sygnaturach V S 22/12, V S 26/12, V S 83/12, V S 148/12, V S 156/12, V S 157/12, V S 158/12, V S 159/12, V S 160/12 i V S 161/12 Sądu Okręgowego w Warszawie, XVI S 217/12 Sądu Okręgowego w Gdańsku i IV S 108/12 Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie nie doszło do naruszenia dóbr osobistych powoda. Dobrami osobistymi człowieka są zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska (art. 23 kc), a nie stanowi go wolność od stresu i ujemnych przeżyć psychicznych wiążących się z uczestnictwem w postępowaniu sądowym, w tym - możliwością uzyskania orzeczenia sądowego innego niż oczekiwane. W orzecznictwie ugruntowany jest także pogląd, iż prawo do rozpoznania sprawy przez sąd bez nieuzasadnionej zwłoki nie jest dobrem osobistym (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 maja 2010 roku w sprawie II CSK 640/09).

Dodatkowo, powód nie wykazał by spełnione zostały przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego Skarbu Państwa. Stosownie do art. 417§1 kc za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Sprawowanie wymiaru sprawiedliwości przez sądy powszechne, a w jego ramach wykonywanie zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości przez sędziów, w tym wydawanie postanowień, także nie spełniających oczekiwań stron postępowania, jest co do zasady działaniem legalnym i zgodnym z prawem i znajduje swoje umocowanie w przepisach art. 175 ust.1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 1 i art. 2§1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych. Nadmienić trzeba, iż do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy (art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki), w przypadku skarg wnoszonych przez powoda – przepisy o postępowaniu zażaleniowym w postępowaniu cywilnym, co implikuje ograniczoną zaskarżalność decyzji sądu (art. 394² kpc). Tak więc, fakt wydania postanowień odrzucających bądź oddalających wnioski powoda o zwolnienie z opłaty sądowej od skargi na przewlekłość postępowania, nie jest działaniem niezgodnym z prawem i nie może uzasadniać odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego Skarbu Państwa.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd oddalił powództwo jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc, zasądzając na rzecz pozwanego Skarbu Państwa reprezentowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa koszty postępowania według przepisów o wynagrodzeniu adwokata, a więc koszty w kwocie 3600zł (§6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu). W ocenie Sądu brak było podstaw do odstępowania od obciążania powoda kosztami procesu na podstawie art. 102 kpc, skoro bowiem powód decyduje się na wytaczanie szeregu kolejnych, niejako „piętrowych” postępowań sądowych przeciwko Skarbowi Państwa, angażując stronę pozwaną do udziału w licznych procesach, winien liczyć się z możliwymi konsekwencjami finansowymi swoich działań.